కొత్తవార్త

శ్రీ "శారద"

గొత్తగూడా గ్రామంలో కోటయ్య గారికి ప్రజల్లో మంచి పలుకుబడి వుంది. ఆయన సత్ప్రవర్తనుడు. తెలంగాణా పోరాటం ప్రారంభమైన తరవాత, ఆయన ఇల్లూ, గ్రామంలో చాలామంది ఇళ్ళూ నిజాం సైన్యంచేత, ఇత్తేహాదుల్ గూండాల చేత దోచుకోబడ్డాయి. కోటయ్యగారు, శిస్తులు చెల్లించేసి, శాంతంగా వుండిపోదామని ప్రజలకి చెప్పాడు. చెల్లించకపోతే గ్రామాన్ని మొత్తం నాశనం చేస్తారేమో వాళ్లు! అని భావించాడాయన. గ్రామ పటేల్ జబర్దస్తీగా వసూళ్లు ప్రారంభించాడు గూడాను కోటయ్య కొడుకు నారప్ప శిస్తు చెల్లించటానికి ఒప్పుకోలేదు. చెల్లించిన శిస్తు ఎన్నిసార్లు చెల్లించాలి?... అన్నాడతను. అతని అభిప్రాయం గ్రామములో చాలామందికి వుంది. వాళ్ళంతా కలిసి ఒక నాడు మాట్లాడుకున్నారు. రశీదు లివ్వకుండా మునిసిలాళ్ళని బెదిరించి మళ్ళీ శిస్తు వసూలు చేస్తాడా ఈ పటేల్? ఎబ్బే ... నైజాం కావలికుక్క ... అని గట్టిగా వాదించాడు నారప్ప. అవును... నిజాం రాక్షసుడిపొట్టా...ఆ మిలిటరీ రాక్షసుల పొట్టలూ, సారాతోటీ, కోడి గుడ్లతోటీ నింపటానికేగా ఈ వసూళ్లు?.. నారప్పవాదనని యువకులంతా అంగీకరించారు అందరూ ఆంధ్రమహాసభ మెంబర్లైనారు...

గ్రామ పటేల్... శిస్తు వసూలు చేయలేక పోయినాడు ఎవరిస్తారు? అతనికి వళ్లుమండింది మండి ఎగర్లించేస్తావు పో!...అన్నారు ప్రజలు. వసూలైన శిస్తులు మళ్లీ వసూలు చేయడానికి యెన్ని గుండెల్తో వొచ్చావు? ఎక్కువగా మాట్లాడితే తంతామన్నారు యువకులు.

రెండో రోజుకి గ్రామం మంచి నిద్రలో వుంది. రాత్రి 11 గంటలవుతోంది. అష్టమి చంద్రుని గుడ్డివెన్నెట్లో, నడిచప్పుడు లేకండా, నిజాం దొంగసైన్యం గ్రామంలో ప్రవేశించింది. గ్రామ పొలిమేరల్లోనే సైన్యాన్ని ఒక పన్నెండేళ్ల కుర్రాడు హఠాత్తుగా చూసాడు. ఆ కుర్రాడు, సైన్యానికి అగపడకుండా మెల్లిగా చీకట్లో మాయమైనాడు గ్రామంలోకి. సైన్యం, బాంయ్... బాంయ్మని మొరిగే కుక్కల్ని తుపాకీ మడమలతో చంపి గ్రామంలోకి జొరబడ్డారు.

2

నైజాం దొంగ సైన్యానికి దాదాపు కష్టకాలం ప్రాప్తించింది. 1930 కి

1948కి వున్న తేడా వాళ్ళకేమీ గోచరించక పొరపడ్డారు. దోపిడీదార్లకి కాలంలోని మార్పుగోచరించదేమో బహుశా. గ్రామ పటేల్ సైన్యానికి ప్రతిఇల్లూ ప్రత్యేకంగా వర్ణించి చెబుతో చేతిలాంతర్‌తో ముందుకి స్తున్నాడు.

సైన్యం గ్రామంలో ప్రవేశించిన 10 నిమిషాలకే ప్రజల్లో అపూర్వమైన చైతన్యం సంచలనం తుపానులా వ్యాపించింది. ఈ సంగతి గ్రామస్థులకి తప్ప సైన్యానికేమీ తెలియక పోవడం, వాళ్ళ మౌఢ్యమని అంటానికేమీ ఆస్కారంలేదు. గెరిల్లా దళంయొక్క నైపుణ్యమే కారణం.

గ్రామపటేల్, సైన్యంలో పెద్దవాడూ ఇత్తేహాదుల్ గూండా, ఏ ఘోరాలకీ వెనుదీయని పిచ్చికుక్క మొహిద్దీన్ని సాభిప్రాయంగా పలకరించి,

“మొహిద్దీన్, మన ఘనత వహించిన ప్రభుత్వానికి శిస్తులు ఎగ్గొట్టే అంత ధైర్యానికి కారణం ఎవరో నేను చూపుతాను, వాణ్ణి...” అని ఇంకేదో అనబోతున్నాడు.

మొహిద్దీన్ ఆరాత్రి గుడ్డి వెలుగులో, నిశబ్దమైన బజారు ఎదిరేట్టు పెద్దగా నవ్వి “వాడ్కి... నడి బజార్లోనే హిజ్ ఎక్సలెన్సీ కేలిరయే . ముక్కలు చేస్తాం” అన్నాడు బొంగురు గొంతుతో.

గ్రామపటేల్ ముసి ముసి నవ్వులు నవ్వాడు. “మంచిమాట అన్నావు. కాని వాడితో చాలామంది వున్నారు సుమా!” అని హృదాంతరాళంలోని భయాన్ని గంభీరమైన మాటల్లో వెలిబుచ్చాడు.

మొహిద్దీన్ క్రూరమైన కళ్లు అష్టమి చంద్రకాంతిలో ఎర్రగా మెరిసాయి. భయంకరంగా. తుపాకీ మడిమ నేలకేసి బాది, “షహ్ ఫర్ వాసహి! హం, భీ వంద మందే వున్నాం!” అన్నాడు తన వెనకాల నడుస్తూ, లోగడ గ్రామాల్లో ఇలాంటి పన్లు చేసి, గెరిల్లాల చేత నానా తిప్పలూ పడి, చచ్చిన సైన్యం దుర్గతి జ్ఞాపకం వొచ్చి, భయంతో వొణుకుతూ హంసనడకలు నడుస్తున్న సైనికుల్ని గంభీరంగా చూపుతో.

పటేల్ నడక మందగించింది సైన్యం ఆగింది. లాంతర్ పైకెత్తి “ఈ ఇల్లే వాడిది...” అన్నాడు గ్రామపటేల్ ఒక పెద్దయింటిని చూపి. మాట పైకిరాక ముందే తెరిచిన ఇంట్లోదూరే పురుగుల్లాగు, సైన్యం కోటవంటి ఇంట్లో జొరబడ్డారు.

ఇంట్లో ఎవరూ లేనట్లు బావురుమంటోంది. ఇంటిమధ్య లాంతరు మాత్రం సన్నగా వెలుగుతోంది. నైజాం గుండెల్లో కంపటిలా మొహిద్దీన్ హుంకరించాడు పెద్దలొట్టి పిట్టలాగు.

సైన్యం కదలిక మామూలుగా లేదు... వాళ్ళ బూట్లు దేశాటప్పుడు వున్న టక్ టాక్ నడక మారి. దానిస్థానే కిచకిచ శబ్దం. గుసగుస మాటలూ వినిపిస్తున్నై.

మొహిద్దీన్ ఇంకా పెద్దగా అరిచాడు. లాంతర్ అదిరి టపటపమని ఎగిరింది. సైన్యంలో మొత్తం ఏనభైమంది వున్నారు. ఆ పెద్ద ఇంట్లో ఎ క్షేమంబీ ఇరుకుగా, ఒకర్నొకరు తోసుకుంటూ, సోదా ప్రారంభించారు. పెద్ద భోషాణపెట్టెని ఒకడు

తెరచి చెయ్యిపెట్టి దాన్లోంచి పాతగుడ్డలూ పత్రికల కాయితాలూ, విరజిమ్ముతున్నాడు. ఇంకోడు గాదెలు పడగొట్టాడు. అన్నీ దాదాపు ఖాళీగా వున్నాయి. మనిషి అన్న స్పర్శే వాళ్ళకెక్కడా తగల్లేదు.

మొహిద్దీన్ మరీ వుగ్రుడై ఎగురుతున్నాడు ఆ పోతున్న లాంతర్‌లా. తుపాకీలున్నాయి కాని ఎవర్ని కాల్చేట్టు?...దోపిడి చేయటానికి ఏమున్నాయి?...కోపం హెచ్చి, సైనికుల్ని తంతున్నాడు, మనుషుల్ని వెతకమని.

3

అర్ధరాత్రి సమీపిస్తోంది. కోటయ్యగారింటికి పదిగజాల దూరంలో వున్న నారయ్యగారి చావిడిలో గ్రామ యువకుల సమావేశం అతి నిశ్శబ్దంగా కటిక చీకట్లో సాగుతోంది అక్కడేం నిర్ణయం జరిగిందో, అక్కడ సన్నగా వీస్తున్న గాలికే తెలియడంలేదు. పదినిమిషాలు గడిచాయి...చావిడినించి ఒక్కొక్క బలిష్టమైన నీడ మృత్యువులా కదిలి కోటయ్యగారింటి వేపుకి చీకట్లో మాయమౌతోంది. ప్రజాసేవకుల నిశ్వాసాలు వినిపించకుండా గాలి 'రివ్'మని వీస్తూ సాయం చేస్తోంది

దోపిడి దొంగల సోదా ఇంకా సాగుతునేవుంది. ఇంటిలోపల మొహిద్దీన్ అరుపులూ, అట్టహాసాలూ, సైనికుల భయపూరితమైన అస్పష్ట కోలాహలం...తుపాకీలు, ఒకదానొకటి రాసుకుంటున్న శబ్దం స్పష్టంగా వినిపిస్తోంది.

ఇంటిబైట దొంగల నీడలు చేతుల్లో తుపాకీలూ, పెద్ద బడితెలూ, పట్టుకుని కదులుతున్నాయి. ఒక బలిష్టమైన నీడ మెల్లెగా, ఇంటి పెద్దవాకిలి తలుపు గొళ్ళెం బిగించింది దొడ్డి తలుపుల గొళ్ళేలుకూడా బిగించిన శబ్దం లోపల సోదా జరుపుతున్న హంతకులకి వినిపించింది. సైనికుల్లో అది వరకెల్లా అజ్ఞాతంగావున్న భయోత్పాతం గప్పున అంటుకున్నది ఆ క్షణాన. వాళ్ళకేం తోచటంలేదు...గ్రామ పటేల్ భయకంపితుడై "మొహిద్దీన్...మొహిద్దీన్... తలుపు...తలుపు..." అంటున్నాడు నత్తిగా. అతని చేతిలో ఆరిపోయిన లాంతర్ గడగడ వొణికి ప్రాణభీతితో... కిందపడి ముక్కలయింది.

సైనికుల గుండెల్లో నైజాం స్వామల్ని ప్రార్థిస్తున్నాయ్. తాము అనుకున్నదేమిటి? జరిగిందేమిటి?...తమకి సంఘ మరణం తప్పదల్లేవుంది....

బైటనీడలు ఒక్కసారి కాగడాల వెలుగులో గప్పున కన్పించారు గ్రామందాదాపు అక్కడేవుంది! నిశబ్దం బద్దలై ఒక్కసారి నినాదాలుగా మారింది ఆ నినాదాలు ఇంట్లో నిజాం నీచులకి అనేక పూర్వసంఘటనల్ని జ్ఞప్తికి తెచ్చిపెట్టి వాళ్ళ జీవితాలని వమ్ము చేస్తోంది. వాళ్ళు దిగ్భ్రమ చెందారు...

"కిటికీల్లోంచి కాల్చండి ఆ పురుగుల్ని" అన్నారు ప్రజల్లో ఒకరు.

"వద్దు — ఈ దుష్ట మృగాలకోసం, నీచకీటకాలకోసం విలువైన తుపాకిమందుని ఖర్చుపెట్టడం అనవసరం...ఇల్లు నాల్గు పక్కలా అంటించండి. లోపలే కుమిలి నశిస్తాయి...

ఇంకెవ్వరికీ అపకారం చేయకండా" అన్నాడు నాగప్ప.

ఇంట్లో సైనికపిశాచాలు తలుపు పగలకొట్టే ప్రయత్నానికి పూనుకున్నారు బలవంతంగా, మొహిద్దీన్ చివాట్లతో. ఆ తలుపు సామాన్యమైనది కాదు. అది తెలంగాణా ప్రజల వీరోచితపోరాటానికి కోటతలుపు. తెలుగుప్రజల శత్రువులకి అంతతొందరగా, తేలికగా అలవెయ్యేట్టు కన్పించలేదు.. దానివెనక తెలంగాణా విముక్తి ప్రజాసైన్యం జయజయధ్వానాలతో నుంచునివుంటే అది బలమికాకటమేమిటి ?

"కిరసనాయిలు పొయ్యండి ... అంటించండి. విషసర్పాల్ని వొదలకూడదు" అర్ధరాత్రి వణికింది. దిక్కులు ప్రతిధ్వనించాయి. నైజాంసైన్య సాహసం అంగుళంమేర కదలి గజగజలాడింది

"నిజాం.. కనీండి.. .ఆంధ్రమహాసభా జిందాబాద్... తెలంగాణా జిందాబాద్" వందలగొంతుకల్లోంచి మారుమ్రోగిందా ఒక్కమాట.

ఆ ఒక్కమాట, ఇంట్లో దాంగుంపు అంతాన్ని.. ఆ చిన్న సంఘమనాన్ని... చూచిస్తో నైజాంక్రూర పరిపాలనాయంత్రాన్ని ఒక్కసారి తుపానులో అరటిచెట్టులా గజగజలాడించింది... హడలెత్తించింది.

మొహిద్దీన్ వణుకుతున్నాడు.. ఎగురుతున్నాడు... సైనికుల్ని తంతున్నాడు .. గ్రామపటేల్ని తిడ్తున్నాడు. దొడ్డితలుపు ఒక్కరవ్వ కదల్తోంది సైనికుల ప్రయత్నంతో.

4

ఇల్లునాల్గువైపులా అంటుకున్నది. క్షణంలో అగ్ని నాలుకసాచి, ఆకాశాన్ని అంటుతోంది. బయట నినాదాలు లోపల హాహాకారాలు

1940 కి, 1948 కి ల కాలవ్యత్యాసం, నైజాం నరహంతకులకి అరచేతిలో అరటిపండులా తేటతెల్లమౌతోంది ... వాళ్ళు వాకిలితలుపు ఆశవదులుకొని, దొడ్డితలుపు తీసే ప్రయత్నంలో సతమతమౌతున్నారు.. గ్రామపటేల్ సైనికుల వత్తిడికీ, మొహిద్దీన్ సన్నాహకీ ప్రకోపాగ్నికీ మాడిమసైనాడు.

గంట గడిచింది. దొడ్డితలుపు వూడివచ్చింది. 80 మంది నరహంతకుల్లో 20 మంది సగం చచ్చిన మొహిద్దీన్ని, దొడ్లోకి ఈడ్చిపారేసి, గోడమీదికి వచ్చి కాలికి బుద్ధిచెప్పారు. పొలిమేరలు దాటి చాలాదూరం పారిపోతున్నా, ప్రజాసైన్య విప్లవనినాదం వాళ్ళని తరుముతూనేవుంది. కిందా, మీదా పడుతూ నైజాం దొంగసైన్యం అదేపోత పోయింది చీకట్లో కలిసి; రాలిపోయిన వాళ్ళను కలవనైనా తలవకుండా.

తెలతెలవారింది. గ్రామప్రజ శాంతముగా, శవ నిశ్శబ్దంలా, కోటయ్యగారి తగలడ్డ ఇల్లు శుభ్రంగా ఆర్పి, విషసర్పాల శ్రాద్ధానికి అస్థిసంచయనం చేసారు.

5

మరుసటిరోజు సైనికశిబిరంలో. .చావుకప్పి కన్నులొట్టిపోయి, కాలిన శరీరాలకి కట్టు కట్టుకుని పడుకునివున్న సైనిక పిశా

చాలు మూలుగుతూ మాట్లాడుకుంటున్నారు.

"ఒరే భాయ్! మళ్ళీ ఇవ్వాళ రాత్రికి కొత్తగూడా పోవాలంట! హుకుం జారీ ఐంది!" అన్నాడొకడు జీవితంమీద ఆశ తొణికిసలాడే స్వరంలో.

ఇంకోడు చార్ మినార్ సిగరెట్ పీక వెలిగించి, "ఎందుకో తెలుసా? పోయిన వాళ్ళకి తోడులేదని మన్ని పంపటానికి" అన్నాడు విసుగ్గా.

అందరిలో తెలివిగల మూడోవాడు నెమ్మదిగా మాట్లాడాడు. "భాయి! భయందేనికి? పోదాం. అక్కడ తప్పించుకునే మార్గం వుంది!" అన్నాడు.

సైనిక పిశాచాలు ఆశగా చూశాయి అతన్ని. "అదేమిటో చెప్పు... తొందరగా!" అన్నారందరు.

"ఇక్కడ చెబితే మనని ఈ యెలుగుబంటి సర్దార్ కాల్చి చంపుతాడు దారిలో చెబుతా!"

పది నిమిషాలకి ఎవడో సర్దార్, వెధవ పోజువేది రంకెలు వేస్తూ శిబిరంలోకి వచ్చాడు. వాడికేం పోయింది? ప్రజల దెబ్బ చవిచూడలేదింకా..

"నాన్సెన్స్! వెధవది, ఒక్క రైతు వెధవల్ని.. ఐదువందలమందిన్నా వుండరు.. 80 మంది సాయుధ సైనికులు వుండి ఏం చెయ్యలేకపోయినారా? హిజ్ ఎక్సలెన్సీకి ఎంత నామర్దా?...ఛీ...పోండి. తగలెట్టండి...దోచుకురండి.

మిగతా పిశాచాలకి వళ్ళు జలదరించింది అమ్మయ్యో!...మళ్లీ అక్కడికే?.

"మీరు పిరికిపందలు నేనొస్తాను పదండి ఈతడవ రెండొందలమందిని తీసుకెళ్ళా..."

ఎంతమంది వొస్తేనేం? ఆ గెరిల్లాలు వాళ్ళు మామూలు మనుషులని నమ్మకం కుదరలేదు సైనికులకి. సైన్యంలో మామూలు కదలికే రాలేదు. టిక్... టాక్ నడిచి మూలుగు బయల్దేరింది, తళ తళలాడే బాయ్‌నెట్‌లు వెలవెలబోతున్నై.

"వుం...ఇవ్వాళే...అదిగో మిలటరీ లారీలు...పదండి"

వీడికేంపోయింది సైనికుల్లో గుసగుస బయల్దేరింది పదండంటాడు...తనెక్కడో దూరంగా కూర్చుని...ఆ గెరిల్లాల పాలిట యమునిపడేసి...రంకెలువేస్తాడు.. అయినా రోకట్లో తల దూర్చాక.

సైన్యం మళ్ళీ హంసనడక నడుస్తో బయల్దేరింది కొత్త ఎలుగు బంటు ఆధ్వర్యాన గ్రామం దగ్గిర పడుతున్నకొద్దీ మిలిటరీ కార్ల మోతతో పాటు సైనికుల గుండె దడగూడా కలసి మందర స్థాయికి వెడుతోంది.

ఎలుగుబంటు గ్రామానికి మైలు దూరంలో సురక్షిత స్థానంలో డేరావేసి సైనికుల్ని కార్లలోంచి దింపి "పొండి" గ్రామాన్ని దోచుకోండి...తగలెయ్యండి అడ్డొచ్చిన వాళ్ళల్లా నరకండి"...అని హుకుం జారీచేశాడు,

సైన్యం తాబేలులా మందగమనంతో గ్రామంకేసి నడుస్తోంది. తెలివిగల మూడోవాడు, ఎలుగుబంటును దాటి అర మైలు పోయిందర్వాత "నేను ఒక ఆలోచన చెబుతాను" అన్నాడు. ఇంకోడు

దిగులుగా, "పోదూ... ఏ ఆలోచన చెప్పినా మనం అల్లానిచేరే ఆలోచనేగా?" అన్నాడు.

మిగతా వాళ్ళు "ఆ!" అన్నారు నిస్పృహతో సమాధానంగా.

ఇంకోడు తుపాకి జాయితో వుంటే పైకి సర్దుకుంటూ, "ఛీ వెధవది నాకన్న యీ తుపాకికి ఎక్కువ భయంగావుంది" అని విసుక్కున్నాడు.

మరొకడు నవ్వి "మనం ఈ గ్రామం యెందుకూ తగలెయ్యటం? అన్నాడు అనుమానంగా. ఈ అనుమానం సైనికుడికి రావటం ఆశ్చర్యమే. కాని అది గెరిల్లాలంటే వుండే భయంకొద్దీ వచ్చివుంటుంది.

మొదటివాడు "హిజ్ ఎక్సలెన్సీ హుకుంప్రకారం!" అన్నాడు

రెండోవాడు "ముస్లీం నాగరికత నిలపటానికట, యీ జనాన్ని చంపటం!" అన్నాడు అసహ్యంగా. అతను ముస్లిమే అయినా, పైవాళ్ల చీవాట్లతో ముస్లిం అభిమానం నశించింది అతనికి.

తెలివిగల మూడోవాడు "యిదిగో నేను చెప్పినట్టుచేయండి. అందరం ఆ గెరిల్లాలకి, ఈ పాడుతుపాకులూ, ఈ కాకీ డ్రెస్సులూ యిచ్చి వాళ్ళతో కలుద్దాం. మనకి తర్వాత ఏభయమూ వుండదు"

మొదటివాడు తుపాకీ నిక్కచ్చిగా కిందికి జారవిడిచి "అమ్మరొయ్యో! ఆ ఎలుగుబంటి సర్దారు మన్ని చంపితే?" అన్నాడు గడగడ వొణికి.

సైన్యం అంతా ఒక క్షణం ఆలోచించారు

"మనం అంతా కలసి వాణ్ణి చంపుదాం. వాడొక్కడేగా!" అన్నాడు మూడోవాడు.

సైన్యం గ్రామంచేరువకి చేరుకుని, తుపాకులు కిందబెట్టి, డ్రెస్సువూడదీయడం చెట్లసందునుంచీ మని చూస్తున్న ప్రజాసైన్యం కనిపెట్టింది. సైన్యం తరహా బోధపడక, తమలో ఒక్కణ్ణిపంపింది, అతనుబతికినా చచ్చినాసరే అని తీర్మానించుకుని

సైన్యం గెరిల్లావీరులకి స్వాగతం ఇచ్చింది. తెలివిగల మూడోవాడే పలకరించాడు అతన్ని. "భాయీ! మాకిచ్చే 30 హాలీలకోసం మేం చావదల్చుకోలేదు. ఎవర్నీ చంపదల్చుకోలేదు. ఈ తుపాకులన్నీ తీసుకోండి. ఆ డ్రెస్సులు కూడాను మేమంతా మీతో కలుస్తాం

గెరిల్లావీరుడు సంతోషంగా, ఈలవేసి, "జిందాబాద్ ఆంధ్రమహాసభా" అని నినాదం ఇచ్చాడు. ప్రజాసైన్యం అంతా వచ్చి నినాదాన్ని అందుకున్నది... దోపిడి సైన్యంకూడా...

"జిందాబాద్... తెలంగాణా!"

"నైజాం నిరంకుశత్వం... నశించాలి!"

కొత్తగూడా గ్రామ పంచాయితీ ప్రభుత్వానికి అదనంగా రెండొందల తుపాకీలు, రెండొందలమంది శిక్షితులైన సైనికులూ లభించారు. నైజాం నవాబు సైన్యంలో కూడా ప్రజాచైతన్యం పాకుతోంది!